

15.

Haandværkets og Industriens
Toldudvalg 1906.

Farvevarer.

Som allerede paaavist i en til Landstinget i 1897 indgivet Forestilling, og som erkendt i Bemærkningerne til det foreliggende Toldlovsforslag, er det fuldstændig irrationelt at undtage Bogtrykkerfarve og al anden Trykkerfarve fra de øvrige i Løbe-Nr. 32 til en Told af 20 Øre pr. Kg. ansatte, i Fernis tilberedte Malervarer. Ganske vist eksisterer denne Anomali ogsaa i den nuværende Toldlov, hvor Trykkerfarve under Benævnelsen Trykkersvarte fortoldes med 2 Sk. pr. Bruttonund; men en ny Toldlov burde dog vel først og fremmest raade Bod paa ganske abnorme Forhold, hvad det foreliggende Forslag ogsaa paa mange andre Punkter søger at gøre.

I Virkeligheden er Forskellen mellem Bogtrykkerfarver og i Olie eller Fernis revne Malerfarver saa uvæsentlig, at ingen efter Varens Udseende eller Konsistens bestemt kan sige, til hvilken Position den rettelig henhører; det vil altsaa udelukkende komme til at afhænge af Importørens Angivelse. Dertil kommer, at Trykkerfarverne i Reglen have en langt højere Værdi end Malerfarverne, saa ogsaa i den Henseende er Adskillelsen meget uheldig.

Til nærmere Oplysning herom hidsættes følgende Eksempel:

Sort Farve, reven i Linolie i Forholdet 60 Pd. Farve og 40 Pd. Linolie til en samlet Værdi af 15 Kr. pr. 100 Pd., vil, naar den angives som Malerfarve, efter Forslaget koste i Told..... Kr. 10,00

Sort Farve, reven i Fernis i Forholdet 50 Pd. Farve og 50 Pd. Fernis til en samlet Værdi af indtil 500 Kr. pr. 100 Pd., vil, naar den angives som Trykkerfarve, efter Forslaget koste i Told..... — 4,00

Efter Lovforslaget koster Fernis 20 Øre pr. Kg. og Farve 2 Øre pr. Kg. i Told. Trykfarve, reven her, vil saaledes for 2 Kg. koste i Told 22 Øre, medens 2 Kg. Trykfarve, reven i Udlandet, kun vil koste 16 Øre i Told, altsaa en dansk Beskyttelse for udenlandsk Industri af 3 Øre pr. Kg.

Man maa efter det ovenfor fremførte indstændigt andrage om, at „Bogtrykkerfarve og al anden Trykkerfarve“ udgaar af Teksten i Løbe-Nr. 33 og indsættes i Teksten til Løbe-Nr. 32, hvor Varerne i langt højere Grad høre hjemme end de deri optagne Tegnekridt, Tegnekul etc.; i hvert Fald maa man holde for, at kulørte Bogtrykkerfarver, som kun i ringe Grad finde Anvendelse til Aviser, Tidsskrifter og Bøger, blive undtagne fra den billigere Toldsats.

Dejgfarver ere, naar de ikke ere anbragte paa Farvelader etc., efter Lovforslaget henførte til Løbe-Nr. 33, 1 Kg. 8 Øre, efter Bemærkningerne med den Motivering, at de ere af en ringere Beskaffenhed — der menes vel altsaa ogsaa af ringere Værdi — end de i Olie og Fernis revne Malervarer. Ganske vist er det flydende Stof i olie revne Varer værdifuldere end Dejgfarvernes Vand; men denne Forskel mere end opvejes ved, at Farvestoffet i Dejgfarven altid er et Produkt af kemisk Udfældning af hyppigt meget kostbare Farvestoffer. Naar en ganske enkelt Dejgfarve undtages, er det derfor ikke rigtigt, at Dejgfarver have en ringere Værdi end de i Løbe-Nr. 32 nævnte Farver, og man maa andrage om, at de, som af Landstinget i Rigsdagssamlingen 1899—1900 vedtaget, ansættes til en Told af 20 Øre pr. Kg. og altsaa udgaa af Teksten til Forslagets Løbe-Nr. 33 og indsættes i Teksten til Løbe-Nr. 32.